

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi március hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2012. évi november hó 23. napján kihirdetett 2.B.60/2012/39. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlottal szemben a vagyonekobbzás összegét 54 900.- (ötvennégyezer-kilencszáz) forintban, II. r. vádlottnál pedig 12 000.- (tizenkettőezer) forintban állapítja meg.

A másodfokú eljárásban Bf.III.424/2011/17/IV. számú végzéssel lefoglalt egy darab kardigán lefoglalását is megszünteti és I. r. vádlott részére rendeli kiadni.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 1 481 917.- (egymillió-négyszáznyolcvanegyezer-kilencszáztizenhét) forint, amelyből 549 680.- (ötszáznegyvenkilencezer- hatszáznyolcvan) forintot I. r. vádlott, 488 930.- (négyyszáznyolcvannyolcezer-kilencszázharminc) forintot II. r. vádlott köteles viselni, míg 443 307.- (négyyszáznegyvenháromezer-háromszázhet) forintot az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 23 790.- (huszonháromezer-hétszázkilencven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet szintén az állam visel.

I n d o k o l á s :

A törvényszék - megismételt eljárásban hozott - ítélete ellen I. r. vádlott és a védője elsődlegesen felmentés és „vádelejtés”, másodlagosan a bűncselekmény eltérő jogi minősítése és a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést. A másodfokú eljárásban I. r. vádlott T1, T2 és T3 tanúk ismételt kihallgatására tett indítványt.

II. r. vádlott, valamint a védője felmentés érdekében éltek perorvoslattal.

Az ügyész mindkét vádlottra tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését.

A fellebbezési főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak ítélve a tényállás és az indokolás helyesbítését, pontosítását tartotta szükségesnek. A másodfokú eljárásban - érdemi indítványként - az elsőfokú ítélet vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását, a vagyonelkobzás összegeinek a helyesbítését, továbbá a bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezésnek a Be. 403. § (5) bekezdése alapján történő megváltoztatását indítványozta, az egyéb törvényes rendelkezések helybenhagyása mellett.

Az ítéletábra a bizonyítási indítványt nem tartotta megalapozottnak, ezért azt elutasította, hiszen az elsőfokú eljárásban e tanúk kihallgatása megtörtént, vallomásuk ismertetésre és értékelésre került, ismételt tanúkihallgatásuknak eljárásjogi indoka nem volt.

Az ítéletábra a védelmi fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az ítéletábra hatályaon kívül helyező végzésében adott iránymutatásnak mindenben megfelelően folytatta le a bizonyítást, az ügy érdemére kiható eljárási szabályt sem segegett. A történeti tényállást jórészt II. r. vádlottnak a nyomozás során - később azonban visszavont - beismerő vallomásra alapította, melyet objektív bizonyítékok, így az igazságügyi orvosszakértői vélemények, a helyszíni szemle adatai és az akkor készült fényképfelvételek, a sértett telefonjának megtalálása, annak értékesítési körülményei is teljes mértékben alátámasztottak. Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, azokat a logika szabályait is szem előtt tartva értékelte. Ezen értékelő tevékenységéről az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget téve számot adott. Helytálló az az álláspontja, hogy II. r. vádlottnak a tényállás fő kérdéseit illetően tett, s elfogadott beismerő vallomásán nyugvó tényállás alapján megnyugtatóan megállapítható volt a bűncselekménynek a vádlottak általi elkövetése. Ugyanakkor a más, vagy mások általi megvalósítás kizárható volt.

Az iratok tartalmára tekintettel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontját alkalmazva a tényállás kiegészítendő, helyesbítendő a következők szerint:

I. r. vádlott előéleti adatai úgy pontosítandók, hogy a ... Városi Ügyészség részesítette őt megrovásban és e határozat száma helyesen Ezen kívül I. r. terheltet szintén a ... Városi Ügyészség 2008. szeptember 5. napján kelt ... számú határozatával a 2008. április 22. napján elkövetett lopás vétsége miatt szintén megrovásban részesítette.

II. r. vádlott a bűncselekmény időpontjában csupán enyhébb fokú, szokványos, ital hatása alatt állt (ítélet 4. oldal 2. bekezdés).

Az ítélet 4. oldal 6. bekezdésében a sértett lakcímének házszáma helyesen

A mobiltelefon lefoglalására 2010. január 7. napján került sor.

A sértett halála 2009. szeptember 30. napján 21 óra 30 perckor állt be, mely időponttal helyesbítendő az ítélet 18. oldal 1. bekezdése is.

Az ítélet 5. oldalán a sértett sérüléseinek felsorolásából mellőzendő az „öltésekkel egyesített” kifejezés, hiszen ezek az orvosi ellátással vannak összefüggésben.

Az ítélet 6. oldal 7. pontjában írtak teljes utolsó sora mellőzendő, mert negatív megállapítást tartalmaznak, ezért a sérülések leírásánál szükségtelen.

A 9. pontban írt sérülésnél az ízületek vetülete helyesen 2.-3. MCP.

A mellkas jobb oldalán 1 rb. tompa erőbehatás mértéke közepes-nagy erejű volt.

Az ítélet 6. oldal utolsó bekezdésében „a gége bemenetben a lágyszövetek bevérvése” mondatrész mellőzendő, mivel ez a sérülés - a szakvélemény szerint legnagyobb valószínűséggel az újraélesztés során keletkezett (nyomozati iratok 278. lapszám).

A bal fül és a bal kéz II. ujj sérülése legalább egy-egy rendbeli közepes tompa erőbehatásra jött létre.

A halál oka az ítélet 7. oldal 1 bekezdésében úgy helyesbítendő, hogy a sértett miután a fejét a terasz betonpadlójába ütötte, ennek következtében a hídvénák elszakadtak, amely a megindult vérzés miatt koponyaüri nyomásfokozódást eredményezett, ami agytörzsi beékelődést okozott. Így a sértett halála erőszakos úton, agytörzsi beékelődés következtében állt be (nyomozati iratok 277. lapszám, megismételt eljárás 28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal).

E helyesbítésekkel, kiegészítésekkel a tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

Az ítélet indokolásában - elírások következtében - helyesbítendő a 10. oldal 2. bekezdés utolsó mondata, mert az érintett vádlottnak - vallomása szerint - nem az órája, hanem az orra tört el, míg a 14. oldal 2. bekezdésében a rendőr tanú vezetékeve helyesen

Az indokolásban szükséges rögzíteni még II. r. vádlott védekezésével kapcsolatban azt, hogy e terheltet a nyomozási bíró 2009. december 3. napján védő jelenlétében kihallgatta, amikor az előzetes letartóztatásáról döntött. Ekkor II. rendű vádlott beszámolt a bűncselekmény elkövetéséről, arról, hogy a sértett miként szenvedte el a sérüléseit, amit utóbb az igazságügyi orvosszakértői vélemények teljes egészében alátámasztottak, igazoltak, továbbá a pénzösszeg elvételéről, a terhelték közötti osztozkodásról és a mobiltelefon eltulajdonításáról.

Az ítélet álláspontja szerint e tényből is arra kell következtetni - osztva az elsőfokú bíróság ekörben írt indokait is - hogy a II. r. vádlott védekezése a rendőri kényszervallatás kapcsán hiteltelen (nyomozati iratok 719-721. oldal).

A törvényszék a logikai szabályoknak megfelelő hibátlan mérlegeléssel megállapított tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére. Az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése, a tettesi és részesi magatartás megállapítása törvényes, megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak, a bírói gyakorlatnak, utalva a Legfelsőbb Bíróságnak az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú irányelvében írtakra is. Az ezzel összefüggésben rögzített indokokkal a másodfokú bíróság egyetért, ahogy az eshetőleges szándék megállapításával is.

A törvényszék feltárta a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban helyesbítendők és kiegészítendők.

Nem a büntetlen előélet, hanem a fiatal felnőtt életkornak van enyhítő hatása a vádlottak esetében. További enyhítő körülmény - bár nyomatéka csekély -, hogy a mobiltelefon megtalálásával és a sértett örökösének történő kiadásával a kár egy része megtérült, valamint - a megismételt eljárás miatt bekövetkezett - időmúlás is a vádlottak javára szól.

Mellőzi az ítélet tábla a súlyosító körülmények sorából a „társas elkövetést”, továbbá azt, hogy a bűncselekményt „veszélyes, élet kioltására is alkalmas eszközzel követte el az I. r. vádlott”. Ugyanakkor súlyosító hatása van a felfegyverkezve megvalósított magánlaksértés büntettként értékelhető elkövetési módnak, amely a magánindítvány hiánya miatt nem kaphatott büntetőjogi értékelést.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott fegyházbüntetések arányban állnak az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, I. r., valamint II. r. vádlottak társadalomra veszélyességének fokával. A kiszabott szabadságvesztés büntetések tartama közötti eltérés megfelelően tükrözi az elkövetésben megnyilvánuló cselekvőségek közötti különbséget. Mindkét vádlott esetében - figyelemmel az elkövetett bűncselekmény jellegére - törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása, annak mértékével a másodfokú bíróság egyetért.

A kifejtettek következtében a terhelteknek és a védőiknek a büntetés enyhítésére irányuló - másodlagosan előterjesztett - jogorvoslat nem vezethetett eredményre, ahogy a felmentést célzó perorvoslatok sem, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - nincs törvényes lehetőség.

Az ítéleti tényállás szerint I. r. vádlott a sértettől eltulajdonított pénzüsszegeből 5 000 forintot átadott II. r. vádlottnak, ahogy átadta neki a sértett 7 000 forint értékű mobiltelefonját is, ezért a vagyonelkobzás helyes össze a II. r. vádlott vonatkozásában összesen 12 000 forint, míg az I. r. vádlott tekintetében - azt 5 000 forinttal csökkentve - 54 900 forint.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt egyes bűnjelekről az ítélet rendelkező részében többször is rendelkezett, ezért az ítélet tábla a lefoglalással kapcsolatos rendelkezést helyesbítette, pontosította. Megjegyzendő, hogy a vádlottaktól csupán egy-egy pár lábbeli került lefoglalásra az első fokon eljáró bíróság által.

A törvényszék számítási hibát vétett az eljárásban felmerült bűnügyi költség összegénél, amit a másodfokú bíróság korrigált, és az megosztható volt a vádlottak között, ezért őket külön-külön kötelezte annak viselésére - figyelemmel a Be. 338. §-ának (3) bekezdésére - míg a Be. 403. §-ának (5) bekezdését alkalmazva az államot kötelezte azon költségek viselésére, amelyek annak következtében merültek fel, hogy a büntetőeljárást meg kellett ismételni.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése értelmében kis részében megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottak előzetes letartóztatásának az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig történő beszámítása a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésein alapul.

A másodfokú nyilvános ülésen felmerülő bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 403. §-ának (5) bekezdése szerint történt.

Debrecen, 2013. évi március hó 26. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.60/2012/39. számú ítélete I. r. és II. r. vádlottakra a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2013. évi március hó 26. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.